

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸೆಹಿಕೆಪ್ಪ

ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ‘ಮೇಮೋರಿ ಸರ್’ ಎಂದು ಬಿಡಬೇಕೆ?

ಅವನೆನುರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದ ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಬಾಯಿ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ‘ಒಳ್ಳೆಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಬಿಡಪ್ಪಾ... ವಯಸ್ಕಾಯ್ದುಲ್ಲಾ? ನನಗಿಗ ನೆನೆಣಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ’ ಎಂದೆ.

ಆ ಬಡಪಾಯಿಗೆ ತಾನೆಸಿದ ಪ್ರಮಾದದ ಅರಿವಾಗಿ ‘ಸಾರಿ ಸರ್... ಸಾರಿ ಸರ್...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೊಡಗಿದ.

‘ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಬಿಡಯ್ಯಾ’ ಎಂದು ನಗುತ್ತಲೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದೆ.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾತಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ

ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಂಟಿಗೆ ನ ವ ಜಾತ ಶಿಶುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೊರಬಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಾಗಿನ ಉತ್ತರ ಗೌತ್ತಿರದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಪಾರದ ದೈವಿಲಿ. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನನ್ನಿಂದ ಶಹಭಾಷ್ಯಗಿರಿ ಪಡೆಯಲೋಸುಗ್ರಹೋ ಹುಡುಗಿಯರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ‘ನವಜಾತ ಶಿಶುವೋಂದರ ಮೂತ್ತ ವಿಸರ್ಜನೆಯಾಗಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ನಲವ್ಯಾಂತರ ಗಂಟಿಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯುಬಹುದು. ಆನತರವೂ ಶಿಶು ಮೂತ್ತ ವಿಸರ್ಜನೆ

ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಯಾವುವ ಎಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದನ್ನು ತೂರಿ ಬಿಟ್ಟೇ.

‘ಮೂತ್ತ ವಿಸರ್ಜನಾ ವ್ಯಾಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಜನ್ಮಸಂಜಾತ ಸಮಸ್ಯೆ’ ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನು ಮರಲ್ಲಿ ನಿಯಿದ್ದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನೆ ‘ಯೋನಿದ್ವಾರ ಮುಜ್ಜಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರ್’ ಎಂದುಬಿಟ್ಟೇ. ನಾನು ನಗುತ್ತಾ ‘ಹೌದು ಬಿಡಪ್ಪಾ... ಯೋನಿದ್ವಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಮೂತ್ತ ಹೊರಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಇವತ್ತೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು’ ಎಂದುಬಿಟ್ಟೇ. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗೋ... ಎಂದು ನಗಿಂಧಿಗಿರು. ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ ಆ ಹುಡುಗ ಇಂಗು ತಿಂದ ಮಂಗನಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು